

Nieuwsbrief zomer 2020 van Euregio Laboratory Services

Euregio Laboratory Services werd in 1994 opgericht en is nu onderdeel van de Limbachgroep SE te Heidelberg in Duitsland. Als vanouds bevindt ons kantoor voor Nederland zich in Maastricht en ons laboratorium staat in Mönchengladbach in Duitsland. Laura Gähler MSc en Marion Corbey zijn de contactpersonen veterinaire van ons team in Maastricht.

Canine Bocaparvovirus type 2

Bocavirussen zijn DNA virussen behorend tot het genus Bocaparvovirus der familie Parvoviridae en worden in verband gebracht met respiratoire en enterale ziekten bij mens en dier. Tot op heden zijn er 3 bocavirussen bekend bij de hond te weten de canine bocavirussen 1 tot 3 (CaBoV-1-3)(Piewbang et al. Vet Pathol. 2018). CaBoV-2 wordt met name in verband gebracht met sterfte ten gevolge van diarree bij pups. Euregio Laboratory Services introduceert een PCR test voor CaBoV-2. Deze CaBoV-2 PCR kruisreacteert niet met antigeen van het canine parvovirus 2 (CPV-2).

SARS-CoV-2 screening veterinaire

Het PCR profiel van Euregio Laboratory Services is nu uitgebreid met een PCR op het SARS-CoV-2. De analyses worden uitgevoerd op basis van een swab zonder gel. Vanzelfsprekend zal een positieve casus ten aanzien van SARS-CoV-2 worden gemeld bij de NVWA. Ons moederbedrijf Limbach SE telt ruim 30 laboratoria in Duitsland en in de laatste week van april testten 21 laboratoria hiervan ongeveer 60.000 humane monsters in het totaal op SARS-CoV-2 middels een PCR oftewel 20% van alle SARS-CoV-2 PCR's in Duitsland. Daarnaast voerden 16 Limbach laboratoria in diezelfde week ruim 11.000 humane serologische analyses uit op het IgG van SARS-CoV-2 oftewel eveneens 20% van alle humane SARS-CoV-2 IgG serologie in Duitsland. Deze PCR op het SARS-CoV-2 verloopt geheel separaat daaraan en interfereert dan ook in het geheel niet met de humane diagnostiek.

Biotine/vitamine H paard

Bij het paard leidt toediening van biotine tot een snellere groei en grotere hardheid van de hoef (Reilly et al. EVJ suppl 1998, Buffa et al. EVJ 1992). In geval van een afwijkende hoefstructuur kan gedacht worden aan een dagelijkse supplementatie met ongeveer 0,035 mg/kg LG biotine (Geor et al. Equine applied and clinical nutrition 2013). Ten behoeve van screening van de biotine-status kan biotine/vitamine H/vitamine B8 worden geanalyseerd in serum.

Voor U gelezen deze maand: facialisparalyse paard

Boorman S, Scherrer NM, Stefanovski D, Johnson AL. Facial Nerve Paralysis in 64 Equids: Clinical Variables, Diagnosis, and Outcome. J Vet Intern Med. 2020 May;34(3):1308-1320.

Het heeft lang geduurd, maar eindelijk is er eens goed gekeken naar de oorzaken van facialisparalyse bij het paard. In een retrospectief onderzoek door de Universiteit van Pennsylvania werden de lotgevallen van 63 paarden en één ezel met facialisparalyse kritisch bezien. Alhoewel het een beschrijvende studie is resulteerde het in een zeer interessant en lezenswaardig artikel.

De casus betreffende facialisparalyse werden verzameld van 2000-2019, waarbij de (in de regel milde en snel herstellende) post-anesthetische facialisparalyse niet werd meegenomen in het onderzoek. De mediane leeftijd van de dieren was 8 jaar met een spreiding van 2 maanden tot 25 jaar. Het betrof 5 hengsten, 29 merries en 30 ruïnen behorend tot de rassen Volbloed (n=31), Warmbloed (n=10), Quarter Horse (n=8), Draver (n=6), Koudbloed (n=3), Arabier (n=3) en Pony (n=2). De duur van de facialisparalyse voorafgaand aan de opname in de kliniek varieerde van 2 uur tot één jaar met een mediane waarde van 3 dagen. De facialisparalyse was bij 63% van de dieren maximaal 7 dagen aanwezig. Het betrof in 92% van de casus een éézijdige facialisparalyse met een gelijke links/rechts-verdeling. Het onvermogen te knippen met de oogleden en ptosis aan de aangedane zijde trad op bij respectievelijk 53 en 52% van de dieren, terwijl een niet-helend cornea-ulcus aanwezig was bij 8% van de dieren. De aanwezigheid van een cornea-ulcus gaf een 7,44 keer grotere kans op idiopathische facialisparalyse als oorzaak. Koorts ($\geq 38,6$ °C) werd vastgesteld bij 8 procent van de casus. Van belang is zich te realiseren dat 33% van de dieren met facialisparalyse tevens atactisch is en dat de combinatie met ataxie leidt tot een 8,01 maal grotere kans op euthanasie.

Uitgangspunt in deze studie was dat ten aanzien van de diagnostiek tenminste onderzoek van cerebro-spinale vloeistof, endoscopie van de luchtzakken alsmede beeldvorming van het hoofd werden gebezigd. Uiteindelijk werd trauma als belangrijkste oorzaak van facialisparalyse van het paard geïdentificeerd in 31% van de gevallen gevolgd door een aandoening van het centrale zenuwstelsel (25%) en temporohyoid osteoarthropathie (THO)(16%). Als overige oorzaken werden genoemd otitis media, otitis externa, lymfoom, myositis ten gevolge van Clostridium sp. en iatrogeen. Na kritische beschouwing werd uiteindelijk 6% geclassificeerd als idiopathisch en 8% als neuroborreliosis. Trauma blijkt vooral te leiden tot beschadiging van de auriculaire en auriculopalpebrale takken van de Nervus facialis en in het verlengde daarvan was er een negatieve associatie tussen een afhankelijk oor en een aandoening van het centrale zenuwstelsel (Odds ratio 0,20). Daarnaast blijkt in geval van een afhankelijk oor of onvermogen tot knippen met de ogen aan de aangedane zijde de kans op THO respectievelijk 6,81 en 7,08 maal groter. In dit artikel wordt nog eens benadrukt dat ante-mortem diagnose van de ziekte van Lyme bij het paard zeer hachelijk is. Bij het paard wordt de term neuroborreliose dan ook met name gebezigd en ook in deze studie wordt duidelijk dat de verdenking op neuroborreliose in geval van facialisparalyse eigenlijk in ieder geval moet samengaan met ataxie (OR 29,0).

De dieren met facialisparalyse verbleven 1 tot 6 dagen in de kliniek met een mediane waarde van 3. Hiervan herstelde 53% volledig en werd 25% geëuthanaseerd. Als reden voor euthanasie werd opgegeven progressie van algemene neurologische verschijnselen (57%), toegenomen gewichtsverlies (22%), koliek (7%), ernstige THO (7%) en de facialisparalyse zelf (7%). Het vorderen van de leeftijd en de aanwezigheid van ptosis gingen samen met een kleinere kans op volledig herstel van de facialisparalyse (OR respectievelijk 0,89 en 0,35). Zowel acuut ontstaan (maximaal 7 dagen) van de facialisparalyse als trauma als oorzaak hebben een grotere kans op volledig herstel (OR respectievelijk 7,00 en 5,03).